

følt dette og har derfor interesseret sig for at faae Danst indført, ikke alene i Skolen, men ogsaa i Kirken; han sølte og maatte som samvittighedsfuld Mand føle, at de bestaaende Forhold vare uheldige. I 1861 blev der fra ham indgivet et Andragende til Kirke- og Underviisningsministeriet, som besværrer hovedsagelig gik ud paa — dette fordervebe vistnok den egentlige Hovedsag — at der skulde gives ham et vist større aarligt Tillæg til hans Løn, mod at han istedetfor Lydst skulde prædike Danst. Den nuværende Præst er nemlig utvivlsomt istand til at kunne forrette sin Gjerning paa Danst istedetfor paa Lydst. Jeg for mit Vedkommende kunde ogsaa ganske sikkert gjerne have ønsket, at denne Mand kunde have faaet sit naturlige Ønske opfyldt, at faae en større Løn; thi han er i alle Henseender en overordentlig hæderlig Mand, og hans oeconomiske Stilling er og kan paa Grund af Forholdene ikke være Andet end temmelig trykket. Men jeg formener tillige, at det var overordentlig uheldigt, at disse to Punkter kom frem i en vis uadskillelig Forbindelse med hinanden; thi derved blev Spørgsmaalet væsentlig skilt op som et for Menigheden meget betydeligt oeconomisk Spørgsmaal, og Menigheden, som utvivlsomt ellers i alle Henseender maatte ønske Mødersmaalet indført i Kirken, besluttede som Følge heraf i en Samling, som i den Anledning blev afholdt, med Fleertal af de afgivne Stemmer, at blive ved det Gamle. Nu opstod der efterhaanden i Menigheden Strid om dette Spørgsmaal. Fleerheden af den holdt, som det tydeligt fremgaaer af forskjellige Erklæringer, paa det Gamle, fordi de vare bange for, at Danst vilde medføre meget betydelige Udgifter, og i Modsætning hertil sølte endeel Andre sig trykke ved, at de ikke i Kirken kunde faae at høre det Sprog, som de dog ene kunne tænke og tale i; uanset om det skulde komme til at koste lidt Mere, ønskede de dog at faae Danst indført. Denne Strid har senere vedvaret, og Forholdene ere efterhaanden blevne uheldigere og uheldigere, væsentlig begrundet deri, at medens den reformeerte Menighed i tidligere Dage for en stor Deel levede afluttet, har dette i Tidernes Løb forandret sig saaledes, at den blander sig ogsaa med Hensyn til Egtetab med hele den øvrige

Befolkning ikke alene i Byen, men ogsaa i det nærmeste Land, paa en saadan Maade, at den reformeerte Menighed efterhaanden mere og mere bestaaer og kommer til at bestaae af Medlemmer, som ikke engang have faaet den høist tarvelige Underviisning i Lydst som Børn i Skolen. Det ligger naturligviis i Sagens Natur, at det ingenlunde er mig behageligt her at røre ved et saadant Forhold, der er Gjensand for Strid blandt mine Vælgere, men jeg har dog troet at burde gjøre det, deels fordi Forholdene, som de nu ere, aabenbart ere saa uheldige, at det staaer ibetmindste mig klart, at det ikke kan vedblive paa samme Maade, deels fordi det forekommer mig, at den oeconomiske Grund, som er den eneste, der i Virkeligheden er stillet op fra deres Side, som ønske, at Forholdet skal vedblive som hidtil, ikke kan staae til. Jeg kan nemlig aldeles ikke see, at det, at man indfører Danst, virkelig kan gjøre, at Præsten af den Grund maa have en større Løn; thi jeg ibetmindste kan ikke forstaae, at nogensomhelst Præst kan overtage et Embede for den i det Hele ligesaa danske Menighed, som hvilkensomhelst Menighed her i Landet, naar han ikke er det danske Sprog mægtig, ibetmindste paa en saadan Maade, at han kan holde Foredrag deri; thi det forekommer mig — og det troer jeg dog, at de fleste ville være enige med mig i — at navnlig for en Mand, som har en høiere Udbannelse, vil det være meget lettere at holde et Foredrag i et fremmed Sprog, end forøvrigt at bevæge sig i sin Menighed og tale med dens Medlemmer, saaledes at han virkelig kan være dem til Nytte som Sjælesørger, naar han ikke er deres virkelige Sprog mægtig. Det forekommer mig tillige, at der fornuftigviis ikke kan være Tale om, at der, naar den nuværende Præst er aftraadt, skulde komme en Præst i denne Menighed, som er saa ukyndig i Danst, at han aldeles ikke kunde paatage sig ibetmindste afvejlende at prædike Danst i Kirken. Det er altsaa det Spørgsmaal, som egentlig nu nærmest foreligger: Er det ikke muligt at rydde de Banstælligheder afveien, som hidtil have bestaaet og hindret en stor Deel af denne Menighed imod dens Ønske i at høre sit Mødersmaal i Kirken? Det forekommer mig ogsaa, at hermed staae